

Dulcea aromă a șlagărului

George Grigoriu a fost unul dintre cei mai prolifici autori de șlagăre din muzica ușoară românească, orice meloman putând să-ți înșire pe nerăsuflăte cel puțin zece titluri din atât de bogata sa creație. Din acest motiv, așa cum propuneau pe drept cuvânt membrii juriului, trebuie găsită o soluție pentru a nu se mai repeta obositor în concurs câteva titluri, ceea ce dă senzația unei sărăcii repertoriale – dar asta este o altă discuție, firește, iar

Câștigătoarea trofeului - Rossella Zitiello

modalități s-ar putea găsi. Așa cum o sugestie, legată tot de acest tezaur de cântec românesc, ar fi elaborarea unui semnal distinct al festivalului internațional "George Grigoriu", prin alăturarea câtorva refrene memorabile, ceea ce pentru o formație de talia celei conduse de Ionel Tudor, cu atâția compozitori și orchestratori valoroși în componență, n-ar fi nicidecum o problemă.

După cum se vede, am început articolul de față cu două sugestii, pentru că în rest totul a fost aproape perfect la această a 13-a ediție a festivalului de la Brăila, localitatea natală a compozitorului. Meritele, indiscutabile, revin și de această dată riguroșilor și pasionaților organizatori, în frunte cu Consiliul județean Brăila (vice-președintele Ionel Iepureanu a înmănat premiul I, iar un alt vice-președinte, Cătălin Murea – diplomele de participare) și Centrul județean pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale Brăila, acesta din urmă având în fruntea sa o directoare energetică și cu experiența tuturor edițiilor anterioare, Maria Pușcaci. Aceștia au avut sprijinul Primăriei municipiului Brăila, manifestarea fiind găzduită în premieră într-un spațiu ideal pentru muzica ușoară (nu și pentru rock, dar acesta, în principiu cel puțin, nu face obiectul festivalului!), sala elegantă a Teatrului "Maria Filotti", arhiplină seară de seară. N-au lipsit nici de această dată elegantele afișe (cele mai frumoase pe care le-am întâlnit vreodată la un asemenea eveniment), documentatul program de sală, harnica echipă organizatoare, care a reușit să "strunească" fără sincope finaliștii din 9 țări, atrași de premiile totalizând 13.000 de

euro, quantum fără rival, de departe, pe "piața" festivalurilor de profil de la noi. Dar nu numai premiile și seriozitatea organizării atrag la Brăila, ci și faima orchestrei de acompaniament, într-o formulă imbatabilă: Ionel Tudor (claviaturi, conducerea muzicală), Andrei Tudor (claviaturi), Marian Georgescu, Daniel Bouroșu (chitare), Laurențiu Zmău (baterie), Dan Marin Ioniță (saxofon, percuție), Daniel Pirici (percuție, chitară bas), Eugen Tegu (chitară bas). Este exact componența care a adus orchestrei premiul intitulat "Cea mai valoroasă formație de muzică ușoară din țară" la gala din acest an a distincțiilor anuale ale revistei "Actualitatea muzicală". Partenerii media au fost numeroși și la înălțime, în frunte cu Neptun TV (a transmis impecabil, în direct, cele trei seri de festival), "Actualitatea Muzicală", "Ultima oră", Radio România. Forța financiară a manifestării, incluzând numele "grele" din recitaluri și nivelul ridicat al premiilor, se datorează unui grup compact de sponsori-prieteni ai muzicii și ai festivalului: sponsor principal Agricost (ing. Gicu Soare a înmănat premiul III), Carrefour, Vinuri de Măcin, Tancred (a sponsorizat una din mențiuni), Selgros. Și, ca să încheiem partea, să-i zicem, consacrată detaliilor tehnice, să notăm că de sunet și lumini, inclusiv de proiecțiile de pe ecran, s-a achitat cu brio Global Stage. Toate

aceste detalii sunt foarte importante, fiindcă ele completează tabloul viu colorat al unui festival complex, în care n-a existat nici un scurtcircuit – mare minune la acest nivel!

Juriul a fost și de această dată internațional, cel puțin cei patru membri din țara noastră fiind o garanție a corectitudinii și a profesionalismului. Este vorba de Marius Țeicu, președinte (la ora aceea era optimist în

Premiul I - Flavia Zoe

privința stării de sănătate a fiicei sale, nebănuind drama ce avea să-l lovească peste puțină vreme – îi transmitem condoleanțe sincere pentru pierderea frumoasei Patricia!), Horia Moculescu, Andreea Andrei, Titus Andrei. Colegii lor de peste hotare au fost Rumiana Naceva din Bulgaria, prezență familiară la multe competiții de la noi (ea a acordat și premii speciale constând în invitarea la festivalul al cărei directoare este la Veliko Târnovo,

“Silver Yantra”), Tatiana Apanasenko din Ucraina, Rocco Palazzo din Italia. Atâta timp cât aceștia sunt doar specialiști în muzică totul este normal, dar atunci când ei sunt și impresari, aducând concurenți din țările

compozitorului omagiat) și “România” de Adrian Daminescu. Mențiunea a doua a luat drumul Italiei, pe adresa unei cântărețe profesioniste, Anna Grotta, care a convins prin tălmăcirea pieselor “Amurgul” de George Grigoriu și “Perdere l’amore”, legendar șlagăr lansat de Massimo Ranieri (specialist titrat în domeniu, promotorul Dorin Irimia ne-a declarat că a fost o versiune reușită). În fine, ultima (de fapt prima!) mențiune a ajuns la Budapesta, în bagajele simpaticului Attila Suba (cel dintâi solist din Ungaria participant la festival), care în ciuda... gabariturii a dansat sprințar și a cântat în manieră jazz-blues (a luat parte de altfel la câteva festivaluri de gen în țara noastră) “Niciodată, niciodată” de George Grigoriu și “Konnyu almot hozzon az ej” (Noaptea va aduce vise dulci). O personalitate certă este, la cei numai 16 ani ai săi, eleva Dora Gaitanovici din Buzău: compune, este pianistă (de altfel s-a acompaniat la melodia lui George Grigoriu, “Eternitate”), cântă în două formații! Ea a dat lovitură, cum se spune, descoperind într-o culegere maneaua, așa cum era ea în realitate, nu cea de azi, “Până când nu te iubeam”, compusă de Anton Pann

respective, apare o problemă, mai ales atunci când sunt țări cu 4-5 finaliști la o ediție... E o chestiune, ca și aceea a semnalului-îm al festivalului și a repertoriului, pe care suntem siguri că organizatorii o vor rezolva cu eleganță și determinare.

Gala laureaților, după două seri incandescente, asupra cărora vom reveni, a fost deschisă, ca de obicei, de înmânarea diplomelor de participare, care de fapt înseamnă momentul de tristețe când o parte din finaliști află că n-au intrat în palmares... Iar câțiva chiar că ar fi meritat, între aceștia fiind Almira Ahmetgareeva din Republica Tatarstan (Federația Rusă), Sophie de Quay și Simon Jaccard (Elveția), Mihaela Diaconescu, Robert Feraru (România), Mădălina Gaivas (Republica Moldova) sau Alessandro Piscitella (Italia). Dar asta e, numărul distincțiilor este limitat, cele speciale au dispărut, iar o solistă a primit două premii... Mențiunea 3 a fost înmănată foarte tânărului Rareș Darian Mariș, 16 ani, din Cluj-Napoca, sosit la Brăila aureolat de câștigarea

Almira Ahmetgareeva

Trofeului “Next Star” la Antena 1. El a dat viață cu muzicalitate melodiilor “Ana” de George Grigoriu (reamintim că toți finaliștii cântă obligatoriu o creație a

cu două secole în urmă! Frumoasa Anastasiia Frolova, 18 ani, studentă la Institutul de muzică din Kiev, a fost recompensată cu premiul II pentru interpretarea remarcabilă a melodiilor “Amurgul” de George Grigoriu (titlu ales de numeroși finaliști) și “Vidima” (Vrăjitoare), din repertoriul propriu. Flavia Zoe are 21 de ani, a absolvit Liceul de arte “Dinu Lipatti” din Pitești și este în prezent studentă în anul III la clasa de Compoziție la Universitatea de muzică din București (de altfel s-a acompaniat la pian în compoziția proprie, muzică și versuri, “We Don’t Care”). A descoperit o piesă mai puțin cântată (și... uzată) a lui George Grigoriu, “Așteptare” și a reușit performanța de a câștiga două distincții cu mare greutate, Premiul I, dar și Premiul special al Uniunii compozitorilor și muzicologilor din România, înmănat ei de Horia Moculescu. În decursul celor 13 ediții, Italia a triumfat pentru a treia oară, Trofeul fiind cucerit acum de napoletana Rossella Zitiello, 22 de ani, care a dat viață convingător marelui șlagăr lansat cândva de Claudio Villa, “Un amore cosi grande”, și altui titlu favorit al concurenților din

creația lui George Grigoriu, "Speranțe vis, speranțe flori". Poate însă cel mai important lucru, în ansamblu, este faptul că s-au cântat atâtea piese semnate George Grigoriu (pe lista preferințelor, înafară de "Amurgul" și "Speranțe vis, speranțe flori", se numără și "Eternitate" sau "Niciodată, niciodată"), dar îndeosebi că se interpretează, în acompaniament superlativ, titluri de referință din muzica ușoară românească. Astfel, la ediția actuală am ascultat lucrări semnate de Vasile Vasilache, Alexandru Mandy, Andrei Tudor, Viorel Gavrilă, Nicolae Caragia, Laura Stoica, Alexandru Vilmanyi, Aura Urziceanu, Liviu Știrbu. Așa cum ne-am bucurat să constatăm că mulți finaliști au lăsat comoditatea deoparte și au răscolit "cufărul" cu melodii lăsate nouă de marele compozitor (Titus Andrei vorbea de peste 400 de titluri aflate în kardexul radio), care măcar așa mai

există delimitări stricte, lucru de care ar trebui să țină seama cei chemați să stabilească ierarhiile, acestea fiind

Mențiunea I - Attila Suba

Mențiunea II - Anna Grotta

oricum subiective...Un astfel de exemplu ni l-a furnizat însăși câștigătoarea de anul trecut, Alexandra Costache, 18 ani, absolventă a Liceului "Dinu Lipatti" la clasa de nai; invitată pentru un micro-recital, ea a utilizat inspirat acest instrument în compoziția lui Adrian Daminescu, "România".

În ceea ce privește recitalurile de la aceste festivaluri, reamintesc, de muzică ușoară, am pledat mereu în favoarea invitării vedetelor acestui gen muzical. De fapt, pledoaria ar trebui să fie inutilă, pentru că, normal, la un festival rock vin trupe rock, la unul folk sunt invitați barzii genului, la fel la dance, house, hip-hop, dance sau jazz. Unde mai este și concurs, obligativitatea se

pot fi ascultate, fiindcă pe calea undelor radiofonice ele sunt interzise de tinerii "gauleiteri" aflați în funcții de comandă la toate posturile de radio, mici sau mari. Între piesele pe care le-am reascultat cu încântare, în interpretări tinere, proaspete, s-au numărat "Nesfâșitul dragostei", "Iubirea mea de-o viață", "Nu se poate trăi fără dragoste", "Ia te uită ce mai fete!", "Cui îi pasă de mine?". O notă aparte pentru prahoveanul Andrei-Iulian Mihalcea, student în anul IV la Canto clasic (prof. Ionel Voineag), la Universitatea națională de muzică din București, cu o vibrantă interpretare a ariei "Muzica" din opereta "Valurile Dunării" de George Grigoriu. Cineva din juriu spunea că e alt gen muzical, dar ce ne facem cu, să zicem, Andrea Bocelli sau cu laureații de la concursurile noastre DE MUZICĂ UȘOARĂ care cântă jazz, folk, rock, folclor? Granitele au cam dispărut, genurile se contopesc, nu mai

Mențiunea III - Rareș Darian Maviș

impune de la sine, pentru că nu este firesc ca în prima parte, cea de competiție, să se cânte muzică ușoară, iar în

partea a doua să vină artiști reprezentând alte genuri muzicale (la ale căror manifestări, nota bene, nu vor fi niciodată chemați corifeii muzicii ușoare!). Plus că mai este ceva: tinerii concurenți, inclusiv cei de peste hotare, sunt onorați să-i cunoască îndeaproape și să-i asculte pe cei de la care au preluat melodiile și pe care visează să-i egaleze cândva în celebritate. Aici intervine abilitatea și simțul echilibrului din partea organizatorilor, cărora le revine sarcina de a păstra identitatea evenimentului. Anul acesta, cel care s-a pliat perfect pe specificul festivalului,

prin recitalul său remarcabil, susținut alături de formația Andrei Tudor, a fost Gabriel Cotabiță. A absolvit o facultate tehnică acasă la el, la Craiova, Electrotehnica, și deși a cântat în diverse trupe pop-rock (Redivivus, Holograf, Basorelief, VH2), din 1986 s-a dedicat muzicii ușoare, nu doar în calitate de solist, dar și de producător, compozitor, prezentator (în această ultimă postură la Mamaia, Amara, Callatis). Piesele cântate de el au obținut premii la Mamaia, Festivalul național al cântecului de dragoste, Șlagăre în devenire, dar și în SUA sau Australia. 1986 a fost, cum spuneam, anul apariției sale explozive pe scena muzicii ușoare, cu melodia lui Ionel Tudor, "Noapte albastră", după care s-au succedat titluri pe care publicul brăilean le-a reluat în cor: "Te rog, domnișoară, nu pleca!", "Prizonier", "Prima iubire și ultima", "Ave Maria" (Trofeu la Mamaia 1990), "Trece vremea", "Dă-mi o șansă", "Raiul e pe Pământ", "Să nu ne spunem adio", "Dacă n-ai iubi"...Paradoxal, nu s-a oprit la "Niciodată, niciodată" (din coloana sonoră a filmului "În fiecare zi mi-e dor de tine", în care colegă i-a fost Marina Florea), tocmai la festivalul consacrat lui George Grigoriu, în schimb n-au lipsit neuitate refrene aparținând lui Horia Moculescu, Anton Șuteu, Cornel Fugaru, Ionel Tudor, Bogdan Cristinoiu, Mihai Grigoriu, Mihai Pocorschi.

Celelalte două recitaluri s-au desfășurat pe alte coordonate muzicale. Dacă Gabriel Cotabiță aniversa 21

de ani de la "Noapte albastră", cu Ionel Tudor urmărindu-l emoționat din culise, în schimb formația Iris se mândrea cu 41 de ani de la înființare, singurul membru fondator fiind bateristul Nelu Dumitrescu. Din păcate, concertul de la Brăila a fost unul din ultimele în formula stabilită în același an 1986, cu Valter Popa (chitară), Doru Borobeică (chitară bas), Cristi Minculescu (solist vocal), aceștia trei luând decizia de a o porni pe un drum separat. Păcat, mare păcat, dar deja semnele sciziunii începeau să se vadă, pentru că și pe afiș se anunța "Cristi Minculescu și Iris"... Au fost înșiruite pe scenă cântece emblematice, cum ar fi "Baby", "Somn bizar", "Cine mă strigă în noapte?", "Strada ta", "Mătase albă", "Da, da, eu știu", "Lumina zilei", "Trenul fără naș", dar nu ne putem împiedica să ne întrebăm: cine sunt "Cei ce vor fi"? Și ce se va alege de legendara "Floare de Iris"? Mai... tinerei, cei de la Direcția 5 au doar 21 de ani de la constituire, în schimb formația condusă de Marian Ionescu (chitară bas, claviaturi) are o discografie extrem de bogată, peste 30 de albume, și participări internaționale notorii ("Cerbul de aur" de la Brașov, "Orfeul de aur" în Bulgaria, Bregenz - Austria, Bratislava - Cehia, Barcelona - Spania), dar și la festivalul de la Mamaia. Cum în fiecare an concertul lor de "Ziua îndrăgostiților" face neîncăpătoare Sala Palatului, membrii formației au oferit publicului toate frumoasele lor balade de dragoste, în parte din ele avînd-o alături pe atrăgătoarea solistă Alina Crișan: "Ai un loc", "O față ca ea", "Am nevoie de tine", "Ești stilul meu", "Altul mai bun", "Seducție", "Te voi aștepta", "Dacă ai știi", "Obsesia", "Poți să visezi".

Ediția a 13-a a festivalului internațional de muzică ușoară "George Grigoriu" a confirmat faptul că pentru mulți această cifră este cu noroc! Alături de manifestarea semicentenară de la Amara, concursul de la Brăila se

detașează net în peisajul genului (acompaniament, consistența premiilor, organizare, distincție, transmisie în direct pe micul ecran, recitaluri), făcând să fluture drapelul victorios al muzicii ușoare românești pe meterezele cetății pe care o tot asediază de 27 de ani, fără șanse de izbândă, toți răuvoitorii, nevolnicii, veleitarii și amatorii!

Octavian URSULESCU